TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 15 juni 2010 *

I mål T-177/07,

Mediaset SpA, Milano (Italien), företrädd av advokaterna K. Adamantopoulos, G. Rossi, E. Petritsi och A. Nucara, samt D. O'Keeffe och P. Boyle, solicitors,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av B. Martenczuk, G. Conte och E. Righini, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

Sky Italia Srl, Rom (Italien), inledningsvis företrätt av advokaterna F.E. González Díaz och D. Gerard, därefter av advokaten F.E. González Díaz,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/374/EG av den 24 januari 2007, om det statliga stöd C 52/2005 (f.d. NN 88/2005, f.d. CP 101/2004) som Republiken Italien har genomfört i form av bidrag för köp av digitala dekodrar (EUT L 147, s. 1),

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová, samt domarna K. Jürimäe (referent) och S. Soldevila Fragoso,

justitiesekreterare: handläggaren K. Pocheć,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 3 juni 2009,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Artikel 4.1 i lag nr 350, av den 24 december 2003, med bestämmelser om utformningen av statens årliga och fleråriga budget (2004 års finanslag) (legge n. 350 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004)) (nedan kallad 2004 års finanslag), har följande lydelse:

”År 2004 ska alla användare av radio- och tv-tjänster, som köper eller hyr en apparat som utan kostnad för användaren och innehållsleverantören kan ta emot okodade tv-signaler som sänds via digital markbunden teknik (T-DVB/C-DVB) och närstående interaktiva tjänster, beviljas ett statligt bidrag på 150 euro för det innevarande året genom betalningen av den berörda licensavgiften. Bidraget är fastställt till ett maximalt belopp på 110 miljoner euro.”

2 I artikel 1.211, i lag nr 311 av den 30 december 2004, med bestämmelser om utformningen av statens årliga och fleråriga budget (legge n. 311 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2005)) (nedan kallad 2005 års finanslag), anges att åtgärden finansieras på nytt med samma totalbelopp på 110 miljoner euro, men bidraget per dekoder är sänkt till 70 euro.

3 Sedan den 1 december 2005 gäller denna stödordning inte längre.

4 Övergången till digitala tv-signaler inleddes i Italien genom lag nr 66, av den 20 mars 2001, om omvandling till lag, med ändringar, av lagdekret nr 5 av den 23 januari 2001 om brådskande åtgärder om senareläggning av tidsfristerna avseende analoga och digitala tv-sändningar, samt för upprustning av radio- och tv-nätet (legge nº 66 – Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 23 gennaio 2001, nº 5, recante disposizioni urgenti per il differimento di termini in materia di trasmissioni radiotelevisive analogiche e digitali, nonché per il risanamento di impianti radiotelevisivi). I denna lag föreskrivs det att övergången till digitala sändningar och upphörandet av analoga sändningar skulle vara genomfört före december 2006. Angående detta anges i artikel 2a, punkt 5 i nämnda lag följande:

”Tv-sändningarna av program och multimedietjänster via markbunden teknik ska endast ske med digital teknik före utgången av år 2006.”

5 Tidpunkten för nedsläckning av det analoga systemet har skjutits upp två gånger, första gången till år 2008, andra gången till och med den 30 november 2012.

6 Centro Europa 7 Srl inkom den 11 maj 2004 med ett klagomål till Europeiska gemenskapernas kommission mot det bidrag för köp av digitala dekodrar för marksända signaler som Republiken Italien utgett i enlighet med artikel 4.1. i 2004 års finanslag. Centro Europa 7 Srl inkom, genom skrivelse av den 10 februari 2005, med ytterligare upplysningar och gjorde gällande att den italienska regeringen i artikel 1.211 i 2005 års finanslag föreskrivit att åtgärden i fråga skulle finansieras på nytt.

7 Den 3 maj 2005 inkom även Sky Italia Srl med ett klagomål avseende samma bestämmelser i 2004 och 2005 års finanslagar.

8 Kommissionen underrättade, genom skrivelse av den 21 december 2005, Republiken Italien om sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarande som anges i artikel 88.2 EG (EUT C 118, 2006, s. 10) (nedan kallat ”beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet”) avseende artikel 4.1 i 2004 års finanslag och artikel 1.211 i 2005 års finanslag (nedan tillsammans kallade ”åtgärden i fråga”). Kommissionen gav i beslutet de berörda parterna möjlighet att yttra sig över nämnda åtgärd.

9 Den 24 januari 2007 antog kommissionen beslut 2007/374/EG om det statliga stöd C 52/2005 (f.d. NN 88/2005, f.d. CP 101/2004) som Republiken Italien har genomfört i form av bidrag för köp av digitala dekodrar (EUT L 147, s. 1) (nedan kallat det angripna beslutet).

10 Kommissionen angav inledningsvis att åtgärden i fråga, eftersom den innebar att Republiken Italien under åren 2004 och 2005 utgav ett bidrag för köp av vissa digitala dekodrar för mottagande av marksända signaler, utgjorde ett statligt stöd, i den mening som avses i artikel 87.1 EG, till markbundna digitala programföretag som tillhandahåller betal-tv-tjänster, bland annat ”beställ-tv”, liksom till kabelnätsoperatörer som tillhandahåller digitala betal-tv-tjänster.

11 Kommissionen fann därefter att inget av de undantag som anges i artikel 87.3 EG var tillämpligt avseende åtgärden i fråga. Kommissionen uteslöt särskilt möjligheten att tillämpa undantagsbestämmelsen i artikel 87.3 c EG. Anledningen till detta var att även om övergången från analoga till digitala tv-sändningar är ett mål av gemensamt intresse var åtgärden i fråga inte proportionell i förhållande till det mål som skulle uppnås och var inte sådan att den förhindrade onödiga snedvridningar av konkurrensen. Denna slutsats byggde bland annat på omständigheten att åtgärden i fråga inte var teknikneutral, eftersom den inte gällde digitala satellitdekodrar. Kommissionen fann dock att även om åtgärden i fråga skulle anses vara ett stöd till dekodertillverkarna skulle åtgärden kunna omfattas av undantaget i artikel 87.3 c EG. Skälet till detta var för det första att åtgärden främjade tekniskt utveckling i form av mer avancerade dekodrar med standarder som är tillgängliga för alla tillverkare, för det andra att alla tillverkare som tillhandahåller denna typ av dekodrar, inbegripet dem som är etablerade i andra medlemsstater, kan dra nytta av detta stöd, och för det tredje att,

även om åtgärden i fråga leder till att efterfrågan på dekodrar stimuleras är detta ett inneboende och oundvikligt resultat av vilken offentlig politik som helst till förmån för övergången till digital teknik – även den mest teknikneutrala politiken.

12 Följaktligen beslutade kommissionen om återkrav av det stöd som hade utbetalats genom åtgärden i fråga, vilket var oförenligt med den gemensamma marknaden och som beviljats olagligen. Kommissionen angav i detta sammanhang vissa metoder för att beräkna stödets belopp.

13 Det angripna beslutets artikeldel har följande lydelse:

”*Artikel 1*

Den ordning som Republiken Italien olagligen har genomfört till förmån för markbundna digitala programföretag som erbjuder betal-tv-tjänster och betal-tv-operatörer som sänder via kabelnätet utgör ett statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Republiken Italien skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 1.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. De belopp som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats.

3. Den ränta som skall återkrävas enligt punkt 2 skall beräknas enligt förfarandet i artiklarna 9 och 11 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88 EG] [EUT L 140, s. 1].

Artikel 3

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet. Dessa upplysningar skall tillhandahållas via det frågeformulär som bifogas detta beslut.

Inom samma tidsgräns som nämns i första stycket skall Republiken Italien inkomma med de dokument som krävs för att bevisa att förfarandet för att återkräva det olagliga och oförenliga stödet från mottagarna har inletts.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.”

14 Kommissionen förklarade genom beslut K(2006) 6630 slutlig, av den 24 januari 2007, att det stöd som Republiken Italien utgivit, med stöd av lag nr 266 av den 23 december 2005 med bestämmelser om utformningen av statens årliga och fleråriga budget (2006 års finanslag) (legge n. 266 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2006)) (nedan kallad 2006 års finanslag), var förenligt med den gemensamma marknaden (nedan kallat beslut om år 2006). Till skillnad från det angripna beslutet befanns de bidrag som prövades i beslutet avseende år 2006 vara ”teknikneutrala”, eftersom de kunde beviljas för dekodrar avseende samtliga digitala plattformar (marknätet, kabel, satellit), under förutsättning att de var interoperabla och interaktiva, det vill säga att det rörde sig om ”öppna” dekodrar, till skillnad från så kallade ”låsta” dekodrar.

Förfarandet och parternas yrkanden

15 Mediaset Spa, ett programföretag som sänder digitala tv-program via marknätet, väckte talan mot det angripna beslutet genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 23 maj 2007.

16 Genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 september 2007 ansökte Sky Italia om att få intervenera i förevarande förfarande till stöd för kommissionen. Avdelningsordföranden vid förstainstansrättens andra avdelning beviljade denna ansökan genom beslut av den 10 januari 2008.

17 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Kommissionen har, med stöd av Sky Italia, yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning av bilaga A.8 i ansökan

Parternas argument

19 Kommissionen har med stöd av Sky Italia hävdat att bilagan A.8 i ansökan, med rubriken ”den italienska radio- och TV-branschen: kort beskrivning av den historiska bakgrunden, lagstiftningen och marknaden” (nedan kallad bilagan A.8), liksom alla hänvisningar till denna bilaga, ska avvisas som otillåten bevisning och att tribunalen inte ska beakta dess innehåll. Bilagan A.8 innehåller nämligen flera argument och konstateranden av faktiska och rättsliga omständigheter som inte finns med i själva ansökan. Därmed strider nämnda bilaga, och hänvisningarna till denna i ansökan, mot den skyldighet som föreskrivs i artikel 21.1 i domstolens stadga liksom i artikel 44.1 i tribunalens rättegångsregler, enligt vilken föremålet för talan och grunderna för denna måste framgå av den egentliga ansökan.

20 Sökanden har anmärkt att alla de grunder som åberopats till stöd för talan har utvecklats i ansökan, varför kommissionens invändning om avvisning av bilagan A.8 och hänvisningarna till denna bilaga som otillåten bevisning både är irrelevant och saknar grund.

Tribunalens bedömning

21 Tribunalen påpekar inledningsvis att det i ansökan finns fem hänvisningar till bilagan A.8, närmare bestämt dels i punkterna 11 och 109, dels i fotnoterna 57, 94 och 115.

22 Vad gäller den första hänvisningen till bilagan A.8, som finns i punkt 11 i ansökan, kan konstateras att den förekommer i den inledande meningen i den andra avdelningen ”Bakgrund”, vilken föregår den tredje avdelningen ”Ogiltighetsgrunder”. Denna hänvisning till bilagan A.8 syftar till att ge tribunalen en bild av de regelverk och de marknadsförhållanden vilka ska beaktas vid prövningen av åtgärden i fråga.

23 Kommissionen kan följaktligen inte klandra sökanden för att ha gjort denna första hänvisning till bilagan A.8.

24 Vad gäller övriga fyra hänvisningar, vilka alla förekommer i avdelningen ”Ogiltighetsgrunder”, erinrar tribunalen om att, även om ansökan kan understödjas och kompletteras i specifika avseenden genom hänvisning till utdrag ur bifogade handlingar, bilagorna enbart ska tjäna som bevismaterial och som ett medel för målets utredning (förstainstansrättens dom av den 7 november 1997 i mål T-84/96, Cipeke mot

kommissionen, REG 1997, s. II-2081, punkt 34). Bilagorna kan således inte användas för att utveckla en grund som har framställts kortfattat i ansökan, genom att det i dem framförs invändningar och argument som inte återfinns i ansökan. Sökanden är skyldig att i sin ansökan ange exakt vilka invändningar tribunalen ska pröva och att åtminstone kortfattat ange vilka rättsliga och faktiska omständigheter som dessa invändningar grundas på (domstolens dom av den 31 mars 1992 i mål C-52/90, kommissionen mot Danmark, REG 1992, s. I-2187, punkt 17, förstainstansrättens beslut av den 28 april 1993 i mål T-85/92, De Hoe mot kommissionen, REG 1993, s. II-523, punkt 20, och förstainstansrättens beslut av dem 30 januari 2007 i mål T-340/03, France Télécom mot kommissionen, REG 2007, s. II-107, punkt 167).

25 I förevarande mål kan det konstateras att de sista fyra hänvisningarna, såsom framgår av sökandens inlagor, avser att åskådliggöra de argument som anförts till stöd för de åberopade grunderna.

26 Således avser fotnot 57 att åskådliggöra påståendet att ”skyldigheten att övergå till digitala sändningar utgör en tvångsåtgärd för markbundna programföretag och sökanden som inte åläggs företag som använder andra sändningsplattformar”.

27 På samma sätt ska fotnot 94 åskådliggöra påståendet att ”[b]idraget kompenserade kostnaderna för uppfyllande av skyldigheter enligt lag som endast gällde markbundna plattformar”.

28 Vad vidare gäller hänvisningen i punkt 109 anges det uttryckligen att det ”framgår av [bilagan A.8] att programföretag som sänder analogt inte har åtnjutit minsta fördel vare sig vad gäller frekvenser eller vad gäller marknaden”.

29 Slutligen ska fotnot 115 åskådliggöra påståendet att ”[å]tgärden i fråga är proportionell, eftersom den endast avser extrakostnaderna för interoperabilitet och interaktivitet liksom de kostnader som sökanden särskilt haft för att uppfylla de skyldigheter som lagen specifikt ålade företaget”.

30 Av ovanstående framgår att, tvärtemot vad kommissionen har påstått, hänvisningarna till bilagan A.8 i de sista fyra fallen syftade till att understödja argument i sökandens inlagor. Tribunalen konstaterar vidare att sökanden i sina inlagor inte har framställt sina grunder eller argument kortfattat för att sedan utveckla dem i bilagan A.8.

31 Kommissionen kan således inte med framgång hävda att bilagan A.8 ska avvisas som otillåten bevisning och inte ska beaktas av tribunalen. Kommissionens yrkande är således ogrundat och ska ogillas.

Upptagande till sakprövning av bilagor till ansökan som inte är översatta till rättegångsspråket

Parternas argument

32 Kommissionen har påpekat att sökanden har inkommit med flera av bilagorna endast på italienska, närmare bestämt bilagorna A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 och A.13,

och att det enligt artikel 35.3 i rättegångsreglerna krävs att en översättning till rättegångsspråket skulle ha bifogats dessa bilagor.

33 Sökanden har genmält att om tribunalen begär det kan företaget inkomma med en översättning till rättegångsspråket av de aktuella bilagorna i enlighet med artikel 35 i rättegångsreglerna.

Tribunalens bedömning

34 Artikel 35.3 första till tredje stycket i rättegångsreglerna har följande lydelse:

”Rättegångsspråket används i parternas skriftliga och muntliga inlägg och tillhörande bilagor samt i tribunalens protokoll och beslut.

En översättning till rättegångsspråket ska bifogas alla handlingar som har avfattats på ett annat språk än rättegångsspråket.

Översättningen av omfattningsrika handlingar får begränsas till utdrag. Tribunalen kan dock på eget initiativ eller på begäran av en part alltid infordra en mer omfattande eller fullständig översättning.”

35 I artikel 7.5 andra stycket i instruktion för justitiesekreteraren vid förstainstansrätten (EUT L 232, 2007, s. 1) anges dessutom följande:

”När handlingar som bifogats en inlaga eller rättegångshandling inte åtföljs av en översättning av dessa till rättegångsspråket, skall justitiesekreteraren begära rättelse av den berörda parten, om en sådan översättning är nödvändig för att förfarandet skall kunna genomföras på bästa sätt.”

36 I förevarande mål konstaterar tribunalen inledningsvis att kommissionen inte uttryckligen har begärt att tribunalen ska kräva att sökanden ska inkomma med en översättning till rättegångsspråket av bilagorna A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 och A.13. Kommissionen har nämligen nöjt sig med att, genom en inskjuten sats i fotnot 15 i svaromålet, påpeka att sökanden inkommit med nämnda bilagor till ansökan endast på italienska och inte bifogat någon översättning till rättegångsspråket.

37 Vidare kan det vad gäller syftet med bestämmelserna i rättegångsreglerna och instruktionen för justitiesekreteraren konstateras följande. Tvärtemot vad kommissionen har anfört är det, i avsaknad av en begäran från en part angående detta, endast om en översättning till rättegångsspråket förefaller nödvändig för att förfarandet ska kunna genomföras på bästa sätt som justitiesekreteraren måste begära in en sådan (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 18 september 2002 i mål T-29/01, Puente Martín mot kommissionen, REGP s. I-A-157 och II-833, punkt 40).

38 Tribunalen har i förevarande mål, i avsaknad av någon begäran från parterna, inte funnit det nödvändigt att begära att bilagorna A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 och A.13 ska översättas till rättegångsspråket. Skälen till detta var följande. Vad för det första gäller bilagorna A.1–A.4 har dessa tillställts parterna i enlighet med processuella krav i syfte att identifiera parterna och deras ombud. För det andra är bilaga A.7 en kopia av den rättsakt som förevarande ogiltighetstalan avser. Denna rättsakt, som publicerats i *Europeiska unionens officiella tidning* efter det att

förevarande talan väckts, har översatts till alla unionens officiella språk, däribland rättegångsspråket i förevarande mål. Vad för det tredje gäller bilagorna A.11, A.12 och A.13 återges i dessa relevanta bestämmelser i nationell rätt. Dessa bestämmelser har dock behandlats, eller utförligt citerats, i skälen 7, 6 och 10 i det angripna beslutet, vilket ger anledning att anta att upphovsmannen till detta beslut kan förstå innehållet i dessa bilagor.

39 Av ovanstående följer att kommissionen saknar grund för att klandra sökanden för att inte ha bifogat en översättning till rättegångsspråket av bilagorna A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 och A.13.

Grunder

40 Till stöd för sin talan har sökanden i ansökan åberopat fyra grunder. Dessa är för det första att artikel 87.1 EG åsidosatts, för det andra att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning och gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig rättstillämpning vid prövningen av huruvida åtgärden i fråga var förenlig med artikel 87.3 c EG, för det tredje att artikel 253 EG åsidosatts, och för det fjärde ett åsidosättande av artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88 EG] (EGT L 83, s. 1) samt av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

41 Sökanden har vid förhandlingen åberopat en grund som i huvudsak består i att kommissionen ska ha gjort en uppenbart oriktig bedömning när den bestämde tillämpningsområdet för artikel 4.1 i 2004 års finanslag.

42 Tribunalen ska först pröva huruvida denna sista grund ska tas upp till sakprövning och därefter bedöma de fyra grunder som åberopats i ansökan.

Huruvida grunden att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde tillämpningsområdet för artikel 4.1 i 2004 års finanslag ska tas upp till sakprövning

Parternas argument

43 Sökanden har vid förhandlingen uttryckligen bestritt att programföretag som sänder digital-tv via satellit enligt artikel 4.1 i 2004 års finanslag skulle vara utestängda från möjligheten att dra nytta av åtgärden i fråga. På fråga från tribunalen angående när exakt under förfarandet denna grund åberopats svarade sökanden genom att hänvisa till punkterna 69 och följande punkter och punkt 76 i repliken.

44 Tribunalen gav vid förhandlingen kommissionen och Sky Italia möjlighet att yttra sig över sökandens påstående. De anförde att denna grund har åberopats för sent och att talan därför inte kan prövas avseende denna grund.

Tribunalens bedömning

45 Tribunalen erinrar om att det framgår av bestämmelserna i artikel 44.1 c jämförd med artikel 48.2 i rättegångsreglerna att ansökan ska innehålla uppgift om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna och att nya grunder inte får åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet.

46 Såsom framgår av de uppgifter sökanden lämnat vid förhandlingen, har sökanden i förevarande mål inte åberopat den aktuella grunden i ansökan utan i repliken. Sökanden har inte heller hävdat att nämnda grund föranleds av rättsliga och faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet.

47 Enligt de bestämmelser i tribunalens rättegångsregler som hänvisats till i punkt 45 ovan, kan således talan inte prövas avseende grunden att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde tillämpningsområdet för artikel 4.1 i 2004 års finanslag.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 87.1 EG

48 Den första grunden avser att kommissionen åsidosatt artikel 87.1 EG när den fann att åtgärden i fråga utgjorde ett statligt stöd enligt nämnda artikel. Denna grund består av fyra delar, nämligen, för det första begreppet indirekt mottagare av stödet, för det andra avsaknaden av ekonomisk fördel, för det tredje att åtgärden i fråga saknade selektiv karaktär, och för det fjärde att konkurrensen inte har snedvridits.

Den första grundens andra del: Avsaknad av ekonomisk fördel

— Parternas argument

49 Sökanden anser för det första att åtgärden i fråga inte har medfört någon ekonomisk fördel för företaget, som till exempel att någon affärsmöjlighet skapats. Kommissionen har nämligen fel när den i det angripna beslutet utan något bevis påstår att denna åtgärd gjort det möjligt för programföretag att undvika kostnaden för att subventionera dekodrarna, en affärsmetod som kommissionen felaktigt hävdar är vanlig på marknaden. Enligt sökanden stämmer detta påstående bara vad gäller betal-tv-operatörer och detta till följd av de varaktiga avtalsförhållanden dessa har med sina abonnenter. Eftersom markbundna digitala programföretag inte har några motsvarande varaktiga avtalsförhållanden har de inget intresse av att subventionera köpet av dekodrar som möjliggör interoperabilitet. De skulle nämligen därmed löpa risken för snyltning, i den meningen att även deras konkurrenter skulle dra lika mycket nytta av

dessa bidrag. Det är snarast konsumenterna som dragit nytta av åtgärden i fråga, då dessa kunnat köpa dekodrar med öppen teknologi.

50 Sökanden har för det andra anfört att åtgärden i fråga inte medfört någon fördel för företaget vad gäller att få en ökad andel av betal-tv-marknaden eller att företaget fått en större publik. Av detta skäl har sökanden ifrågasatt att åtgärden i fråga skulle ha gjort det möjligt för företaget att finna en publik för betal-tv eller att få tillgång till betal-tv-marknaden till en låg kostnad. För det första är det de sända programmens kvalitet och vilken typ av program som sänds som är avgörande för konsumenternas val, inte priset på dekodern. Vidare har alla markbundna digitala programföretag kunnat dra fördel av åtgärden i fråga, inklusive potentiella sådana företag. Slutligen säkerställde åtgärden i fråga att vissa karaktäristika för de analoga sändningarna bevarades vid övergången till digital-tv, nämligen ett blandat programutbud och att sändningarna är allmänt tillgängliga och gratis.

51 Kommissionen har dessutom inte beaktat de investeringar som sökanden har gjort dels avseende övergången till digitala sändningar, dels för att täcka kostnaderna för lanseringen av betal-tv-tjänster. Vidare har sökanden hävdat att vilket som helst av de markbundna digitala programföretagen hade kunnat dra nytta av de fördelar kommissionen har nämnt, och särskilt de framtida nya konkurrenterna på marknaden, och att detta är ett inneboende resultat av vilken offentlig politik som helst, till förmån för övergången till digital-tv – även den mest teknikneutrala politiken.

52 Sökanden har för det tredje hävdat att bidraget motsvarar extrakostnaderna för interoperabla och interaktiva dekodrar, vilket kommissionen för övrigt medgett i skäl 85 i det angripna beslutet.

53 Sökanden har hävdat att det argument som Sky Italia anfört avseende de påstådda fördelar som sökanden skulle ha erhållit, nämligen en ”riskfri” tillgång till en ny marknad, ett affärsstöd från myndigheterna och möjlighet att få tillgång till kapital till reducerade kostnader, inte ska tas upp till sakprövning eller, under alla förhållanden, inte kan godtas.

54 Kommissionen har med stöd av Sky Italia yrkat att talan inte ska vinna bifall såvitt avser denna delgrund.

— Tribunalens bedömning

55 För att avgöra huruvida det finns fog för den första grundens andra del, liksom för grundens övriga tre delar, ska tribunalen inledningsvis pröva vilket tillämpningsområde artikel 4.1 i 2004 års finanslag och artikel 1.211 i 2005 års finanslag har, för att avgöra huruvida såväl den digitala markplattformen som den digitala satellitplattformen kunnat dra nytta av åtgärden i fråga.

56 Enligt artikel 4.1 första meningen i 2004 års finanslag gäller följande. Alla användare av radio- och tv-tjänster som köper eller hyr en apparat som utan kostnad för användaren och innehållsleverantören kan ta emot okodade tv-signaler som sänds via digital markbunden teknik och närstående interaktiva tjänster, beviljas ett statligt bidrag på 150 euro (sänkt till 70 euro i 2005 års finanslag) för det innevarande året genom betalningen av den berörda licensavgiften.

57 Vad gäller nämnda bestämmelser kan konstateras att, som kommissionen med rätta gjort i skäl 7 i det angripna beslutet, det fanns ett antal villkor för att komma i åtnjutande av åtgärden i fråga vilka alla måste vara uppfyllda. Ett av dessa villkor var att köpa eller hyra en apparat som kan ta emot tv-signaler som sänds via digital markbunden teknik.

58 Tribunalen noterar att sökanden i punkt 122 i ansökan uttryckligen har kritiserat kommissionen för att ha meddelat två beslut, närmare bestämt det angripna beslutet och beslutet gällande år 2006, vilka var motstridiga vad gäller huruvida åtgärden i fråga och den åtgärd som föreskrevs i 2006 års finanslag var förenliga med den gemensamma marknaden, trots att de enligt sökanden hade beviljats under i stort sett samma omständigheter. Sökanden har till stöd för denna invändning gjort gällande att det enda skälet till att kommissionen ändrat sin ståndpunkt, avseende huruvida stödet var förenligt med den gemensamma marknaden i beslutet avseende år 2006, var att den italienska lagstiftaren hade ändrat lydelsen så att programföretag som sänder via satellit uttryckligen omfattades.

59 Det framgår således uttryckligen av punkt 122 i ansökan att sökanden inte har bestritt att lagstiftaren slutligen fann det nödvändigt att i samband med antagandet av 2006 års finanslag uttryckligen ta med programföretag som sänder via satellit i bestämmelserna avseende tillämpningsområdet för åtgärden i fråga.

60 Av ovanstående följer att det är uppenbart att en konsument som köper eller hyr en apparat som endast kan ta emot tv-signaler som sänds digitalt via satellit inte kan dra nytta av åtgärden i fråga. Därmed uppfyller åtgärden i fråga inte kravet på teknikneutralitet, som uppställts av kommissionen vad gäller stödåtgärder avseende marknaden för digital-tv.

61 Tvärtemot vad sökanden har gjort gällande är frågan huruvida programföretagen nödvändigtvis skulle ha betalat för inköpet av dekodrar om åtgärden i fråga inte hade vidtagits inte relevant för bedömningen av huruvida nämnda åtgärd utgör ett statligt stöd.

62 Det som nämligen är viktigt i detta avseende är att ta reda på huruvida subventioneringen av dekodrarna har medfört en fördel för de markbundna programföretagen såsom sökanden. Det kan konstateras att kommissionen i skälen 82–95 i det angripna beslutet utförligt har angett orsakerna till att den anser att stödåtgärden i fråga medförde en ekonomisk fördel för de markbundna programföretagen. Kommissionen har angående detta särskilt, och med rätta, påpekat att utvecklingen av en kundkrets utgör en viktig del av programföretagens affärsverksamhet. Tribunalen påpekar vidare att kommissionen har redovisat skälen till varför den, med rätta, anser att stödåtgärden i fråga dels har föranlett konsumenterna att byta från analoga till digitala markbaserade tv-sändningar samtidigt som kostnader som de markbundna digitala programföretagen hade bort bestrida har minskats, dels möjliggjort för samma programföretag att konsolidera sin nuvarande marknadsposition, vad gäller märkets image och uppbindning av kundkretsen, jämfört med nya konkurrenter.

63 Av samma skäl kan sökanden inte vinna framgång med sitt argument att de markbundna programföretagen inte hade något intresse av att subventionera dekodrar eftersom det skulle finnas en risk för snyltning i den meningen att deras konkurrenter hade kunnat dra lika mycket nytta av bidraget. Under alla förhållanden kan den omständigheten att sökanden delar nyttan av bidraget med andra programföretag inte medföra att åtgärden förlorar sin gynnande karaktär avseende sökanden.

64 På samma sätt kan den omständigheten att åtgärden är mycket förmånlig för konsumenterna, på så sätt att priset för mer avancerade dekodrar sänks till samma nivå som

de enklaste dekodrarna, inte påverka det förhållandet att nämnda åtgärd även utgör en fördel för de markbundna programföretagen och kabelnätsoperatörerna.

65 Vad gäller argumentet att det är vilken typ av program som sänds och inte priset på dekodrarna som är avgörande för tv-tittarnas val, finner tribunalen att även om typen av program kan påverka tv-tittarnas val är dock priset för dekodern av stor betydelse vid tv-tittarnas val. I förevarande fall har det bidrag som beviljas direkt till konsumenterna som automatisk effekt att sänka priset för köp eller hyra av en apparat vilken kan ta emot tv-signaler som sänds via digital markbunden teknik. En sådan prissänkning kan påverka kostnadsmedvetna konsumenters val.

66 Vad gäller argumentet att åtgärden i fråga säkerställde att modellen med ett blandat programutbud och gratissändningarna bevarades vid övergången till digital-tv, konstaterar tribunalen att detta förhållande inte kan medföra att klassificeringen av åtgärden i fråga som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG kan ifrågasättas. Ett sådant förhållande kan på sin höjd vara en omständighet som ska beaktas vid prövningen enligt artikel 87.3 EG av huruvida åtgärden i fråga var förenlig med den gemensamma marknaden.

67 Av samma skäl kan sökanden inte vinna framgång med sitt argument att bidraget var nödvändigt med hänsyn till att sökanden under normala affärsförhållanden inte frivilligt skulle ha tagit på sig den extrakostnad som var nödvändig för köp av interoperabla dekodrar.

68 Mot bakgrund av det ovanstående finner tribunalen att kommissionen haft fog för sin bedömning att åtgärden i fråga har medfört en fördel i den mening som avses

i artikel 87.1 EG för markbundna digitala programföretag och kabelnätsoperatörer, däribland sökanden, jämfört med programföretag som sänder via satellit. Följaktligen kan sökanden inte vinna framgång med grundens andra del. Det finns därmed inte anledning att uttala sig om huruvida de argument Sky Italia anfört kan prövas i sak eller huruvida Sky Italia hade fog för dem.

Den första grundens första del: Begreppet indirekt stödmottagare

— Parternas argument

69 Sökanden har gjort gällande att kommissionen inte har haft fog för att med hänvisning till domstolens dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen (REG 2000, s. I-6857), och till dom av den 13 juni 2002 i mål C-382/99, Nederländerna mot kommissionen (REG 2002, s. I-5163), finna att åtgärden i fråga, som har slutkonsumenterna som direkta mottagare, innebär en fördel i den mening som avses i artikel 87.1 EG, vilken vissa aktörer drar indirekt nytta av.

70 Sökanden har för det första anfört att dessa två domar saknar relevans för förevarande mål. Indirekta stödmottagare bör nämligen behandlas annorlunda när det direkta stödet ges till individuella konsumenter i stället för till företag. Med beaktande av att de som direkt och i första hand drar nytta av åtgärden i fråga inte utövar någon ekonomisk verksamhet, är det uteslutet att tillämpa artikel 87.1 EG avseende nämnda åtgärd.

71 Sökanden har för det andra gjort gällande att det är oklart varför kommissionen godtyckligt har beslutat att begränsa begreppet indirekta stödmottagare till att bara omfatta markbundna digitala programföretag och kabelnätsoperatörer som tillhandahåller betal-tv-tjänster. Sökanden har särskilt anfört att markbundna digitala programföretag och kabelnätsoperatörer i allmänhet har lika stora möjligheter att indirekt dra nytta av åtgärden i fråga. Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen godtyckligt undantagit dekodertillverkarna från dem som drar nytta av åtgärden i fråga.

72 Sökanden har i repliken preciserat att företaget inte bestrider att ett statligt stöd kan ha indirekta stödmottagare, men att företaget bestrider det sätt på vilket begreppet indirekt stödmottagare har tillämpats i det angripna beslutet.

73 Kommissionen har för det första gjort gällande att det i artikel 87.1 EG inte finns något krav avseende på vilket sätt stödet ska ha utgetts. För det andra skulle bestämmelserna i artikel 87.2 a EG vara helt överflödiga om, som sökanden har hävdat, stöd som i första hand ges till konsumenter aldrig skulle kunna anses vara statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. För det tredje motsägs sökandens synsätt av domen i det ovan i punkt 69 nämnda målet Nederländerna mot kommissionen, i vilken det bekräftades att såväl direkta som indirekta stödmottagare kan anses vara mottagare av ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. För det fjärde har kommissionen gjort gällande att om sökandes resonemang, att stöd till konsumenter aldrig kan utgöra statliga stöd, godtogs, skulle bestämmelserna angående statligt stöd lätt kunna kringgås genom att stöd till konsumenterna skulle ges på villkor att de köpte vissa specifika varor eller tjänster. Kommissionen har för det femte bestritt sökandens påstående att kommissionen godtyckligt valt att begränsa begreppet indirekta stödmottagare och enbart rikta in sig på markbundna digitala programföretag och kabelnätsoperatörer som tillhandahåller betal-tv-tjänster.

— Tribunalens bedömning

74 Det är ostridigt mellan parterna att aktörerna på digital-tv-marknaden inte dragit direkt nytta av åtgärden i fråga.

75 Enligt artikel 87 EG är emellertid stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag de än är, förbjudna, utan att det görs någon åtskillnad mellan de fall då de fördelar som stödet innebär ges på ett direkt sätt och de fall då dessa fördelar ges på ett indirekt sätt. Det har sålunda i rättspraxis slagits fast att en fördel som direkt beviljas vissa fysiska eller juridiska personer, vilka inte nödvändigtvis är företag, kan utgöra en indirekt fördel och, således, ett statligt stöd till förmån för andra fysiska eller sådana juridiska personer som företag (förstainstansrättens dom av den 4 mars 2009 i mål T-424/05, Italien mot kommissionen, REG 2009, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 108).

76 Sökandens resonemang, att ett bidrag som ges till slutkonsumenterna inte kan anses utgöra ett statligt stöd till aktörer som tillhandahåller konsumtionsvaror eller tjänster, motsägs även av artikel 87.2 a EG. Enligt artikel 87.2 a EG är stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter förenligt med den gemensamma marknaden, under förutsättning att stödet ges utan diskriminering med avseende på varornas ursprung. Såsom kommissionen har påpekat skulle denna bestämmelse vara överflödig om sökanden hade rätt i sitt resonemang.

77 Vad slutligen gäller sökandens kritik att det varit oklart varför kommissionen begränsat begreppet indirekta stödmottagare till markbundna digitala programföretag och kabelnätsoperatörer som tillhandahåller betal-tv-tjänster, kan denna invändning inte godtas eftersom den saknar verkan. Även om det antas, som sökanden har påstått, att kommissionen borde ha beaktat alla markbundna digitala programföretag och kabelnätsoperatörer som indirekt skulle kunna gynnas av åtgärden i fråga, kan det konstateras att detta inte på något sätt ändrar det faktum, vilket påpekats

i punkterna 55–60 ovan, att programföretag som sänder via satellit inte kunde dra nytta av åtgärden i fråga.

78 Av samma skäl kan invändningen att kommissionen godtyckligt har uteslutit dekodertillverkarna från dem som kunnat dra nytta av åtgärden i fråga inte godtas, då den saknar verkan.

79 Av ovanstående följer att kommissionen har haft fog för att anse att sökanden är en indirekt biståndsmottagare avseende åtgärden i fråga. Sökanden kan således inte vinna framgång med den första grundens första del.

Den första grundens tredje del: Den selektiva karaktär som kännetecknar åtgärden i fråga

— Parternas argument

80 Sökanden har hävdat att kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att åtgärden i fråga var selektiv på grund av dess påstått diskriminerande karaktär. Kommissionen har blandat ihop begreppet selektivitet och den påstådda diskrimineringen, varför kommissionen inte har visat att kriteriet selektivitet är uppfyllt.

81 Kommissionen har gjort gällande att sökanden inte har något som helst bevis för detta påstående. Att den fördel som åtgärden i fråga medförde för markbundna digitala

programföretag och kabelnätsoperatörer som tillhandahåller betal-tv var selektiv visas genom den omständigheten att inget annat företag drog nytta av åtgärden och särskilt inte programföretagen som sänder via satellit. Följaktligen är den första grundens tredje del ogrundad.

— Tribunalens bedömning

82 Tribunalen påpekar inledningsvis följande. Vid förhandlingen angav sökanden, som svar på en fråga som tribunalen ställt för att ge sökanden möjlighet att klargöra de argument som åberopats till stöd för den första grundens tredje del, att till skillnad från selektiviteten, som är en viktig omständighet för att en åtgärd ska kvalificeras som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG, nämns det i denna artikel inget om diskriminering. Sökanden tillade att kommissionen blandat ihop diskriminering och selektivitet och att kommissionen inte var teknikneutral när den fann att diskriminering hade förekommit.

83 Enligt artikel 44.1 c i rättegångsreglerna ska ansökan innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för talan. Enligt rättspraxis ska dessa uppgifter vara så klara och precisa, att svaranden kan förbereda sitt försvar och att tribunalen kan pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter (förstainstansrättens dom av den 18 september 1996 i mål T-387/94, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-961, punkt 106, och av den 29 januari 1998 i mål T-113/96, Dubois et fils mot rådet och kommissionen, REG 1998, s. II-125, punkt 29). I syfte att säkerställa rättssäkerheten och en god rättskipning kan en talan endast tas upp till sakprövning om de väsentliga, faktiska och rättsliga, omständigheter som talan grundas på åtminstone kortfattat, men på ett konsekvent och begripligt sätt, framgår av innehållet i själva ansökan (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 25 juli 2000 i mål T-110/98, RJB Mining mot kommissionen, REG 2000, s. II-2971, punkt 23 och där angiven

rättspraxis, förstainstansrättens dom av den 10 april 2003 i mål T-195/00, Travelex Global and Financial Services och Interpayment Services mot kommissionen, REG 2003, s. II-1677, punkt 26).

84 De argument som i förevarande mål framförts av sökanden till stöd för den första grundens tredje del, i såväl inlagorna som vid den muntliga förhandlingen, uppfyller inte de krav på klarhet och precision som uppställs i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna. Sökanden har nämligen inte någon gång förklarat hur det faktum att ett stöd tillämpats på ett diskriminerande sätt – i den meningen att det, som tribunalen har konstaterat vad gäller åtgärden i fråga i punkterna 57 och 60 ovan, endast gynnar vissa kategorier av företag – inte medför att stödet kan anses vara selektivt i den mening som avses i artikel 87.1 EG.

85 Med hänsyn till det ovanstående ska den första grundens tredje delgrund avvisas.

Den första grundens fjärde del: Konkurrensen har inte snedvridits

— Parternas argument

86 Sökanden har hävdat att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning när den funnit att åtgärden i fråga leder till en oskälig snedvridning av konkurrensen.

87 Sökanden har för det första gjort gällande att alla programföretag som sänder via satellit, inbegripet Sky Italia, har kunnat dra nytta av bidraget genom att erbjuda ”hybriddekodrar” – det vill säga dekodrar som fungerar för både markbundna signaler och signaler från satelliter. Bidraget skulle då ha täckt den merkostnad som det hade inneburit att låta den teknologi som är nödvändig för att ta emot markbundna signaler ingå i dekodern. Det faktum att Sky Italia fortsatt har haft stora framgångar på den relevanta marknaden visar under alla omständigheter att bidragen inte har haft någon större inverkan på företagets situation.

88 Vid bedömningen av huruvida konkurrensen snedvridits bör för det andra beaktas att den tillämpliga mervärdesskattesatsen för digitala satellitplattformar är lägre än den för digitala markplattformar för markbundna sändningar. Den aktuella åtgärden kompenserar därför för den ekonomiska fördel som den lägre mervärdesskattesatsen ger den förstnämnda typen av plattformar. Sökanden har till stöd för detta argument hänvisat till dels ett klagomål avseende ett åsidosättande av gemenskapsrätten, dels ett annat klagomål avseende ett statligt stöd, vilka ingivits till kommissionen den 13 mars 2007. Sökanden har yrkat att tribunalen ska avvisa Sky Italias invändning, att argumentet angående den fördelaktigare beskattning som programföretag som sänder via satellit åtnjuter ska avvisas. Sökanden har motiverat detta med att kommissionen, som Sky Italia har intervenerat till stöd för, inte själv har åberopat denna invändning.

89 Sökanden har för det tredje hävdat att åtgärden tvärtom har lett till att konkurrensen utvecklats, genom att den medfört konkurrensmässiga begränsningar för satellitplattformen. Dessutom har åtgärden i fråga gjort det möjligt för konsumenterna att till samma pris få tillgång till dekodrar med vilka de får tillgång till ett betydligt större utbud. Slutligen ligger det i det gemensamma intresset att gynna öppna standarder, och därmed snedvrids inte konkurrensen genom att äganderättsligt skyddade tekniker utesluts. Den enda snedvridningen av konkurrensen som finns mellan satellitplattformarna och markplattformarna är den nackdel som uppstår för markbundna programföretag, på grund av att Sky Italia vägrat utomstående parter att få tillgång till företagets krypteringsteknik.

90 Sökanden har för det fjärde klandrat kommissionen för att den antagit två beslut, närmare bestämt det angripna beslutet och beslutet avseende år 2006, som varit motstridiga vad gäller huruvida åtgärden i fråga och den åtgärd som föreskrivs i 2006 års finanslag är förenliga med den gemensamma marknaden, trots att dessa åtgärder antagits under i stort sett samma omständigheter. Sökanden har till stöd för detta argument hävdat att det enda skäl till varför kommissionen gjort en helt annan bedömning i beslutet angående år 2006 än i det angripna beslutet, av huruvida stödet var förenligt med den gemensamma marknaden, är att den italienska lagstiftaren infört bestämmelser av vilka det uttryckligen framgår att programföretag som sänder via satellit omfattas av åtgärden.

91 Sökanden har för det femte i repliken, med stöd av kommissionens beslut K(2007) 4286 slutlig, av den 25 september 2007, angående ett stöd (N 103/2007) till inköp av digitala dekodrar och anpassning av antenner i provinsen Soria (nedan kallat Soriabeslutet), klandrat kommissionen för att den antagit det angripna beslutet på ett godtyckligt sätt. Sökanden har påpekat att kommissionen i punkt 16 i Soriabeslutet fann att den åtgärd beslutet gällde var förenlig med den gemensamma marknaden, med motiveringen att teknikneutraliteten var säkerställd eftersom ”de dekodrar som subventioneras tillåter mottagning av signaler inte enbart från markbunden digital television (TNT) utan också via kabel, satellit och eller Internet”. Enligt sökanden var villkoret för att få bidraget, enligt den åtgärd som avsågs i Soriabeslutet, att TNT-dekodrarna var interaktiva och interoperabla, så att de även kunde ta emot signaler från andra plattformar, som i förevarande mål.

92 Vidare åsidosätts inte genom åtgärden i fråga principen om likabehandling vad gäller de digitala programföretagen. Skillnaden i behandling av de digitala plattformarna är nämligen motiverad, eftersom situationerna är olika för de olika plattformarna. Ett eventuellt åsidosättande av denna princip skulle under alla omständigheter vara objektivt motiverat, med beaktande av hur marknaden faktiskt såg ut vid den aktuella tidpunkten och att öppna standarder ska gynnas. Enligt sökanden var skälet till att satellitplattformen inte togs med just att det inte fanns någon som tillhandahöll satellit-tv som byggde på en öppen standard eller inte förelåg den minsta sannolikhet för att någon skulle börja tillhandahålla detta under den korta tidsperiod som

åtgärden i fråga tillämpades. Sökanden har vidare anfört att satellit-tv-marknaden karaktäriserades av att det fanns ett företag, nämligen Sky Italia, som hade ett de facto-monopol, vilket förhindrade tillträde till marknaden. Slutligen har sökanden påpekat att efter de ändringar som gjordes genom 2006 års finanslag, för att samtliga interoperabla dekodrar skulle kunna subventioneras, har Sky Italia inte erbjudit några dekodrar som kan ge rätt till detta stöd.

93 Sökanden har därutöver hävdat att det angripna beslutet inte svarar klart på frågan huruvida det problem som medfört att åtgärden i fråga var oförenlig med den gemensamma marknaden hade att göra med teknikneutraliteten eller den påstådda lägre kostnaden för tillträde till den aktuella marknaden. Kommissionen har därmed åsidosatt rättssäkerhetsprincipen. Till stöd för detta argument har sökanden hänvisat till de argument som framförts till stöd för den fjärde grunden.

94 Kommissionen har med stöd av Sky Italia gjort gällande att sökanden inte har visat att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning när den funnit att åtgärden i fråga snedvrider konkurrensen genom att markbundna digitala programföretag gynnas. Vidare har sökanden fel i sitt påstående att skillnaden i behandling är motiverad på grund av att situationerna är olika. Även vad sökanden anfört om att det vid den tidpunkt åtgärden i fråga antogs inte fanns någon som tillhandahöll satellit-tv baserad på en öppen standard är oriktigt. I det angripna beslutet har kommissionen för det tredje funnit åtgärden i fråga oförenlig med den gemensamma marknaden, med motiveringen att åtgärden inte var teknikneutral. Kommissionen har således bekräftat sin fasta ståndpunkt att iakttagandet av principen om teknikneutralitet utgör en förutsättning för att statliga stöd för övergång till digitala sändningar ska vara förenliga med den gemensamma marknaden.

— Tribunalens bedömning

95 Vad för det första gäller argumentet att Sky Italia hade kunnat dra nytta av åtgärden i fråga genom att erbjuda ”hybriddekodrar”, konstaterar tribunalen att ett sådant argument understryker nämnda åtgärds selektiva karaktär. Om programföretag som sänder via satellit skulle erbjuda ”hybriddekodrar” skulle detta medföra en extrakostnad, vilken skulle avspegla sig i försäljningspriset till konsumenterna och vilken, i bästa fall, kunde kompenseras genom åtgärden i fråga som konsumenterna kunde dra nytta av. Programföretagen som sänder via satellit skulle därmed vara i en mindre fördelaktig situation jämfört med markbundna programföretag och kabelnätsoperatörerna, eftersom dessa inte har någon som helst extrakostnad att överföra på försäljningspriset till de konsumenter som drar nytta av åtgärden i fråga. Sökanden kan således inte vinna framgång med detta argument.

96 Den omständigheten att Sky Italia, efter de ändringar som infördes genom 2006 års finanslag för att samtliga interoperabla dekodrar skulle kunna erhålla stöd, inte gick över från dekodrar med låst teknik till dekodrar vilka kunnat erhålla bidrag saknar vidare relevans. Som kommissionen har påpekat i skäl 110 i det angripna beslutet, kan det inte uteslutas att detta är en del av en affärsstrategi som kan bero på flera faktorer, till exempel de tidigare investeringar som företaget har gjort, och att företaget beslutat att invänta kommissionens beslut om den nya åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden.

97 Vad för det andra gäller argumentet att införandet av konkurrensmässiga begränsningar för satellitplattformen skulle ha medfört mer konkurrens finner tribunalen att sökanden genom det resonemang som ligger bakom detta argument har erkänt att markplattformarna konkurrerar med satellitplattformarna och att denna konkurrens påverkades av åtgärden i fråga.

98 Vad vidare gäller sökandens argument angående olika omständigheter som skulle snedvrida konkurrensen till satellitplattformens förmån, kan det konstateras att sådana argument saknar relevans för att bedöma huruvida åtgärden i fråga för sin del snedvrider, eller hotar att snedvrida, konkurrensen på den relevanta marknaden.

99 Vad för det tredje gäller sökandens påstående att det angripna beslutet och beslutet avseende år 2006 skulle ha antagits under i stort sett samma omständigheter, är det uppenbart oriktigt. Som tribunalen konstaterat i punkterna 57 och 60 ovan, var nämligen satellitdekodrarna utestängda från möjligheten att kunna dra nytta av åtgärden i fråga. Som framgår av punkt 122 i ansökan var däremot 2006 års finanslag tillämplig även vad gäller satellitdekodrar.

100 Vad för det fjärde gäller argumentet att det angripna beslutet var godtyckligt med hänsyn till Soriabeslutet, eftersom villkoren för att tillämpa den åtgärd som prövades i det beslutet var desamma som i åtgärden i fråga i detta mål, finner tribunalen att sökanden inte kan vinna framgång med detta argument.

101 Förvisso har den lydelse som kommissionen använt i punkt 16 i Soriabeslutet, som återgetts i punkt 91 ovan, kunnat föranleda sökanden att få en oriktig uppfattning av tillämpningsområdet för den åtgärd som prövades i det beslutet.

102 Det kan dock konstateras att, såsom kommissionen har gjort gällande, såväl lydelsen i skäl 58 i Soriabeslutet som lydelsen av den skrivelse som bifogats dupliken innebär att inga tveksamheter kvarstår i detta hänseende.

103 Såsom framgår av skäl 58 i Soriabeslutet har kommissionen uttryckligen funnit att den åtgärd som avsågs med det beslutet gjorde det möjligt för konsumenterna att köpa vilken typ av dekoder som helst, tack vare ett bidrag som var oberoende av den

tekniska plattform som konsumenten valde (markbundna sändningar, kabel, satellit eller bredbandsinternet). Kommissionen har således uttryckligen funnit att nämnda åtgärd var teknikneutral.

104 Tribunalen konstaterar vidare att kommissionen, såsom den har gjort gällande, innan den antog Soriabeslutet kontrollerade att den aktuella åtgärden var teknikneutral. Detta har inte bestritts av sökanden. Det framgår således av den skrivelse som bifogats i bilagan till dupliken att de spanska myndigheterna som svar på en begäran från kommissionen angående detta genom skrivelse av den 23 juli 2007 uttryckligen bekräftat att sändningsmetoden inte utgjorde ett kriterium för beviljande av bidraget, varför det var ”möjligt att subventionera dekodrar som kan användas för markbundna digitala sändningar, kabelsändningar [eller sändningar via] satellit …”

105 Av det anförda följer att den åtgärd som avsågs i Soriabeslutet, till skillnad från den åtgärd som är i fråga i detta mål, gynnade alla sorts tekniker för digitala tv-sändningar. De omständigheter som låg bakom det angripna beslutet och Soriabeslutet var således uppenbart olika. Sökanden kan därmed inte med framgång jämföra kommissionens slutsatser i de två besluten för att dra slutsatsen att det första beslutet var godtyckligt. Sökanden kan således inte vinna framgång med argumentet att det angripna beslutet var godtyckligt med beaktande av Soriabeslutet.

106 Vad för det femte gäller argumentet att principen om likabehandling inte åsidosatts vad gäller de olika digitala programföretagen och att eventuellt åsidosättande under alla förhållanden skulle vara sakligt motiverat, konstaterar tribunalen följande.

107 Sökanden har påstått att orsaken till att satellitplattformen inte uttryckligen innefattades i tillämpningsområdet för åtgärden i fråga var just att det inte fanns någon som erbjöd satellit-tv som byggde på en öppen standard eller inte förelåg den minsta sannolikhet för att någon skulle börja tillhandahålla detta under den korta tidsperiod

som åtgärden i fråga tillämpades. Tribunalen noterar, såsom kommissionen har anfört i skäl 164 i det angripna beslutet, att kommissionen har konstaterat, utan att sökanden har bestritt det, att det var först år 2004 och under de första månaderna av år 2005 som Sky Italia övergick till en teknik med en ”stängd” standard. Tribunalen finner därför att kommissionen haft fog för att i samma skäl i det angripna beslutet dra slutsatsen att Sky Italia hade kunnat göra ett annat val om åtgärden i fråga även hade omfattat satellitplattformen.

108 Vad gäller sökandens påstående att marknaden för satellit-tv karaktäriserades av att det fanns ett företag, nämligen Sky Italia, som hade ett de facto-monopol och som kunde hindra andra från att få tillträde till marknaden, konstaterar tribunalen att detta argument saknar relevans för bedömningen av huruvida åtgärden i fråga har snedvridit, eller hotat att snedvrida, konkurrensen på den relevanta marknaden.

109 Vad för det sjätte gäller sökandens argument att kommissionen åsidosatt rättssäkerhetsprincipen framgår det av det angripna beslutet att detta argument helt saknar grund. Det framgår nämligen uttryckligen av det angripna beslutet, särskilt av skälen 104, 135 och 140, att skälet till att åtgärden i fråga var oförenlig med den gemensamma marknaden hänger tätt samman med åsidosättandet av principen om teknikneutralitet. Tribunalen konstaterar vidare att det framgår av skäl 36 i det angripna beslutet att kommissionen i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet uttryckt tvivel angående huruvida åtgärden i fråga inte åsidosatte principen om teknikneutralitet. Sökanden har inte bestritt detta konstaterande.

110 Av det anförda följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första grundens fjärde del.

111 Följaktligen ska, mot bakgrund av slutsatserna i punkterna 68, 79, 85 och 110 ovan, den första grunden ogillas i sin helhet.

Den andra grunden: Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning och gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig rättstillämpning när den i enlighet med artikel 87.3 c EG bedömt huruvida åtgärden i fråga var förenlig med den gemensamma marknaden

Angående huruvida de argument som framförs i punkterna 93–96 i ansökan kan tas upp till sakprövning

— Parternas argument

112 Kommissionen anser, med stöd av Sky Italia, att de argument som sökanden anfört i punkterna 93–96 i ansökan är oklara. Sökanden har nämligen nöjt sig med att göra en allmän hänvisning till sin analys avseende att åtgärden inte utgör något stöd. Vidare är de faktorer som sökanden hävdar att kommissionen underlåtit att beakta sådana faktorer som avser huruvida det föreligger ett statligt stöd och inte huruvida detta stöd varit förenligt med den gemensamma marknaden. Sökanden har vidare inte inkommit med någon förklaring angående de angivna faktorerna och har inte preciserat i vilken omfattning dessa argument gäller den bedömning som ska göras i enlighet med artikel 87.3 c EG. Av dessa skäl ska talan således avvisas såvitt avser de argument som sökanden anfört i punkterna 93–96 i ansökan.

113 Sökanden har gjort gällande att även om den bedömning som ska göras är olika, beroende på om den gäller huruvida ett statligt stöd föreligger eller huruvida detta stöd är förenligt med den gemensamma marknaden, hänger dock dessa bedömningar samman med varandra. Därmed är de argument som framförts angående stödet även relevanta för bedömningen angående huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden, och ska inte avvisas.

— Tribunalens bedömning

114 Sökanden har i punkterna 93–96 i ansökan påstått att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning när den tillämpat artikel 87.3 c EG. Sökanden har i detta sammanhang hänvisat till sin analys av frågan huruvida det förelåg ett statligt stöd eller ej. Vidare har sökanden hävdat att kommissionen i det angripna beslutet inte har analyserat den ekonomiska bakgrunden till åtgärden i fråga. Kommissionen har inte nämnt, för det första, att det genom åtgärden i fråga infördes bidrag för att främja en teknik som unionen stödjer, nämligen en öppen teknik som möjliggör interoperabilitet och interaktivitet, för det andra, att bidragen motsvarade de extrakostnader som denna teknologi medförde, för det tredje, att bidragen var i enlighet med Unionens rekommendationer, och för det fjärde, att bidragen inte medfört någon ekonomisk fördel. Slutligen har kommissionen inte beaktat omständigheten att den verkliga snedvridningen av konkurrensen på marknaden berodde på en politik som gynnade stängda standarder, på de skillnader som finns mellan öppna och stängda standarder samt på det faktum att dessa bidrag kompenserade kostnaderna som hängde ihop med åtaganden som var föreskrivna i lag.

115 För det andra är det resonemang som finns i punkterna 93–96 i ansökan, under titeln 3.2 a, ”Svaranden har gjort en uppenbart oriktig bedömning”, i stället för att vara argument till stöd för den andra grunden, argument till stöd för den andra grundens tre delar, vilka anges under titeln 3.2 b, ”Svaranden har överträtt sitt utrymme för skönsmässig bedömning och gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna och av situationen när den funnit att åtgärden [i fråga] var oförenlig med den gemensamma marknaden”.

116 Sökanden har således i punkt 96 i ansökan, vilken föregår avdelning 3.2 b, hävdat att kommissionen, genom att inte ha gjort en riktig analys av det ekonomiska sammanhanget, har gjort en uppenbart oriktig bedömning av åtgärden i fråga och, därmed, gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fann att åtgärden i fråga var oförenlig med den gemensamma marknaden.

117 Av ovanstående följer att kommissionen inte kan vinna framgång med sin invändning att de argument som framförts i punkterna 93–96 inte tas upp till sakprövning.

Den andra grundens första del: Kommissionen har dragit den oriktiga slutsatsen att åtgärden i fråga inte avhjälper ett marknadsmisslyckande

— Parternas argument

118 Sökanden har påstått att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning och inte har undersökt den relevanta marknaden tillräckligt, när den fann att åtgärden i fråga var oförenlig med artikel 87.3 c EG, av följande fyra skäl.

119 För det första har sökanden bestritt slutsatsen i det angripna beslutet att det faktum att det fanns en absolut tidsgräns för övergången till digitala system gjorde att åtgärden i fråga var olämplig. Denna slutsats strider inte bara mot kommissionens tidigare beslut avseende markbunden digital-tv, men visar också att kommissionen inte på rätt sätt bedömt det marknadsmisslyckande som hör ihop med problemet med samordningen mellan aktörerna på marknaden.

120 För det andra har sökanden gjort gällande att åtgärden i fråga är en kompensation för de kostnader som övergången till digitala system medfört för konsumenterna för att

dessa ska kunna införskaffa en dekoder med öppen teknik, vilken möjliggör interoperabilitet och interaktivitet.

121 För det tredje har sökanden hävdat att kommissionen i det angripna beslutet inte har medgett att externa effekter kunde utgöra ett marknadsmisslyckande. Kommissionen har i detta hänseende i det angripna beslutet godtyckligt och utan saklig motivering funnit att det är normalt för markbundna programföretag att subventionera dekodrar med öppen teknik och därmed bära kostnaderna för snyltning. Sökanden har dock inte haft något intresse av att subventionera dekodrarna till förmån för konkurrenter, eftersom sökanden lätt kunde ha fortsatt att tjäna pengar på den analoga marknaden.

122 Kommissionen har inte heller beaktat att åtgärden i fråga inte snedvred konkurrensen utan i stället snarast främjade användningen av öppna standarder och interaktivitet, i enlighet med rekommendationer från unionen. Vidare har sökanden med hänvisning till bilagan A.8 hävdat att kommissionen inte har förstått regelverket och utvecklingen på den relevanta marknaden. Slutligen har sökanden varit kritisk mot att kommissionen i det angripna beslutet inte heller har beaktat de kostnader som är förknippade med de osäkerheter kring lagstiftningen som kvarstod vad gällde tilldelningen av frekvenser och hävdat att kommissionen har gjort en oriktig bedömning när den, i skäl 157 i det angripna beslutet, fann att sändningstillstånden för analog-tv hade beviljats utan att något anbudsförfarande hade genomförts och utan att någon tidsgräns hade fastställts.

123 För det fjärde har sökanden kritiserat kommissionen för att den inte kunnat visa varför åtgärden i fråga inte gynnade innovation, trots att kommissionen medger att nämnda åtgärd gjort det möjligt att sänka priserna för dekodrar som har möjlighet till interaktivitet så att priset på dessa hamnade i nivå med priset för de enklaste dekodrarna.

124 Kommissionen har gjort gällande att sökandens resonemang är uppenbart felaktigt och bygger på en ”snedvriden” tolkning av det angripna beslutet. Kommissionen har uttryckligen medgett att åtgärden i fråga kan ha haft som syfte att uppnå ett mål av gemensamt intresse, närmare bestämt övergången till digitala sändningar och till öppna och interaktiva standarder i detta sammanhang. Vidare har kommissionen inte kategoriskt uteslutit att åtgärden i fråga kunde ha verkan avseende vissa marknadsmisslyckanden. Dock kan ingen av dessa omständigheter motivera att satellitplattformen uteslöts ur bidragets tillämpningsområde.

— Tribunalens bedömning

125 När sökanden ifrågasätter kommissionens bedömning att bidraget till köp av digitaldekodrar inte var nödvändigt för att rätta till problemet med samordning mellan aktörerna på marknaden, eftersom detta problem redan hade lösts genom att en absolut tidsgräns för övergången till digitala system hade fastställts, åberopar sökanden att artikel 87.3 c EG har åsidosatts. För att ett stöd ska vara förenligt med den gemensamma marknaden, i den mening som avses i artikel 87.3 c EG, ska det syfta till att uppnå ett mål av gemensamt intresse och vara nödvändigt och proportionellt i förhållande till detta mål. Det mål av gemensamt intresse som påstås åsyftas med åtgärden i fråga är att avhjälpa ett marknadsmisslyckande som särskilt hänger samman med problemet med samordningen mellan aktörerna, vilket orsakade att utvecklingen av digitala sändningar hindrades. Tribunalen finner att i förevarande mål är den absoluta tidsgränsen för övergången till digitala system av sådan natur att problemet med bristande samordning mellan aktörerna löses, varför bidraget till köp av digitaldekodrar inte var nödvändigt. Det finns därmed inte anledning att pröva huruvida, som sökanden påstår, kommissionen i det angripna beslutet har intagit en annan ståndpunkt än i tidigare beslut angående markbunden digital-tv.

126 Som kommissionen har understrukit i skäl 146 i det angripna beslutet var de programföretag som redan var aktiva på marknaden tvungna att betrakta tidsgränsen för upphörandet av analoga sändningar som ett faktum och följaktligen börja utveckla nya affärsstrategier. Mot bakgrund av den betydelse som markbunden tv har i Italien är under alla omständigheter, såsom anges i skäl 147 i det angripna beslutet, risken att inte nå en kritisk massa av konsumenter på grund av problem med samordning mellan aktörerna inte så stor att de kommersiella aktörerna inte kan klara av den. Sökanden kan således inte vinna framgång med detta argument.

127 Vad för det andra gäller argumentet att åtgärden i fråga utgjorde en kompensation till konsumenterna, konstaterar tribunalen att även om ett sådant argument, såsom kommissionen har påpekat i skäl 148 i det angripna beslutet, motiverar stödet till konsumenterna, rättfärdigar det inte diskrimineringen mellan olika plattformar, eftersom det inte var nödvändigt att styra konsumenterna mot en viss digital plattform på det sätt som åtgärden i fråga gör. Sökanden kan således inte vinna framgång med detta argument.

128 För det tredje är sökandens påstående att kommissionen i det angripna beslutet inte har medgett att externa effekter kunde utgöra ett marknadsmisslyckande felaktigt. Kommissionen har nämligen i skäl 160 i det angripna beslutet uttryckligen medgett att övergången till digitala system kan få externa effekter liksom medföra problem med snyltning. Såsom kommissionen har påpekat i samma skäl kan emellertid sådana omständigheter inte rättfärdigar att åtgärden i fråga på ett selektivt sätt är riktad mot markbunden tv och utesluter satellitplattformen. Sökanden kan således inte vinna framgång med detta argument.

129 För det fjärde kan sökanden av samma skäl inte vinna framgång med sitt argument att kommissionen inte kunnat visa att åtgärden i fråga inte gynnade innovation.

Kommissionen har förvisso uttryckligen medgett i skäl 162 i det angripna beslutet att åtgärden i fråga möjliggjort att priset på interaktiva dekodrar närmat sig priset för enklare modeller, vilka inte kan användas till interaktiva tjänster. Även om åtgärden i fråga främjar innovation genom ökad användning av interaktiva och interoperabla dekodrar kvarstår ändå det faktum att ett sådan främjande inte rättfärdigar, som framgår av punkterna 57 och 60 ovan, att satellitplattformen utestängs från möjligheten att kunna dra nytta av åtgärden i fråga.

130 Av det anförda följer att den andra grundens första del ska ogillas.

Den andra grundens andra del: Kommissionens slutsats att åtgärden i fråga inte var nödvändig eller proportionell i förhållande till målet att avhjälpa marknadsmisslyckandena

— Parternas argument

131 Sökanden har gjort gällande att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fann att åtgärden i fråga inte var nödvändig eller proportionell i förhållande till målet att avhjälpa marknadsmisslyckandena. Vad särskilt gäller huruvida åtgärden var proportionell har sökanden gjort gällande dels att åtgärden endast gällde extrakostnaden för interoperabilitet och interaktivitet samt de kostnader som sökanden

har haft för att uppfylla de krav som uppställts i lag, dels att åtgärden endast var tillämplig under en begränsad tid – den slutade att tillämpas den 1 december 2005.

132 Kommissionen har gjort gällande att sökanden inte kan vinna framgång med sina argument, eftersom dessa argument inte tar hänsyn till principen om teknikneutralitet.

— Tribunalens bedömning

133 Även om det antas att sökanden har rätt i sitt påstående att åtgärden i fråga var nödvändig och proportionell för att avhjälpa marknadsmisslyckandena, kvarstår ändå det faktum att dessa omständigheter inte rättfärdigar att programföretag som sänder via satellit inte får dra nytta av denna åtgärd.

134 Med hänsyn till att det är just avsaknaden av teknikneutralitet som föranlett kommissionen att anse att stödet var oförenligt med den gemensamma marknaden, kan sökanden inte vinna framgång med de argument som anförts till stöd för den andra grundens andra del.

135 Av det anförda följer att talan inte kan bifallas på den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 253 EG

Parternas argument

136 Sökanden har anfört att det angripna beslutet inte är tillräckligt motiverat, och därmed strider mot artikel 253 EG, både vad gäller huruvida det förekommit ett statligt stöd och huruvida detta stöd var förenligt med den gemensamma marknaden.

137 Vad gäller huruvida det förelegat ett statligt stöd har sökanden särskilt kritiserat kommissionen för att den inte har förklarat den verkliga källan till snedvridning, eller risk för snedvridning, av konkurrensen på den gemensamma marknaden. Kommissionen har för det första inte på ett korrekt sätt beskrivit den relevanta marknaden och situationen på nämnda marknad. Vidare har kommissionen underlåtit att i det angripna beslutet pröva frågan huruvida snedvridningen var reell eller trolig. Kommissionen har vidare inte motiverat varför den undantagit dekodertillverkarna från kategorin stödmottagare avseende åtgärden i fråga. Slutligen har kommissionen underlåtit att tillräckligt motivera påståendet att företaget fått en större publik eller fått tillgång till betal-tv-marknaden till en låg kostnad.

138 Vad gäller bedömningen av huruvida åtgärden i fråga är förenlig med den gemensamma marknaden, anges det inte närmare i det angripna beslutet om problemet är att villkoret om teknikneutralitet inte ska ha uppfyllts eller om problemet är den påstådda tillgången till betal-tv-marknaden till låg kostnad.

139 Kommissionen anser, med stöd av Sky Italia, att dess beslut är tillräckligt motiverat och uppfyller kraven i artikel 253 EG.

Tribunalens bedömning

140 Enligt tribunalens praxis skiljer sig en grund avseende åsidosättande av artikel 253 EG från en grund avseende förekomsten av en uppenbart felaktig bedömning. Den första grunden, vilken rör avsaknad av eller bristfällig motivering, avser nämligen ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och rör tvingande rätt, varför gemenskapsdomstolen ska pröva detta ex officio. Den andra grunden, vilken rör ett besluts lagenlighet i materiellt hänseende, avser däremot ett åsidosättande av en rättsregel som gäller tillämpningen av fördraget och kan endast prövas av gemenskapsdomstolen om den har åberopats av sökanden. Frågan om huruvida motiveringsskyldigheten har uppfyllts är följaktligen en fråga som skiljer sig från frågan om huruvida motiveringen är välgrundad (domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 67).

141 Vidare gäller enligt fast rättspraxis att av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur institutionen har resonerat, dels så att de som berörs kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden för att kunna göra gällande sina rättigheter och bedöma om beslutet är välgrundat, dels så att unionsdomstolarna ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt (domen i det ovan i punkt 140 nämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 63, förstainstansrättens dom av den 6 mars 2003 i de förenade målen T-228/99 och T-233/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale och Land Nordrhein-Westfalen mot kommissionen, REG 2003, s. II-435, punkt 278, och av den 14 januari 2004 i mål T-109/01, Fleuren Compost mot kommissionen, REG 2004, s. II-127, punkt 119).

142 Det krävs inte heller att samtliga relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 253 EG inte ska ske endast utifrån rättsaktens lydelse, utan även utifrån sammanhanget och reglerna på det ifrågavarande området (domstolens dom av den 22 mars 2001 i mål C-17/99, Frankrike mot kommissionen, REG 2001, s. I-2481, punkt 36, förstainstansrättens dom av den 15 juni 2000 i de förenade målen T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 och T-23/98, Alzetta m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-2319, punkt 175, och domen i det ovan i punkt 141 nämnda målet Westdeutsche Landesbank Girozentrale och Land Nordrhein-Westfalen mot kommissionen, punkt 279).

143 I synnerhet är kommissionen inte tvungen att ta ställning till samtliga argument som de berörda har åberopat inför den, utan det räcker med att den anger de omständigheter och rättsliga överväganden som har haft en avgörande betydelse för beslutet (förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-459/93, Siemens mot kommissionen, REG 1995, s. II-1675, punkt 31, och domen i det ovan i punkt 141 nämnda målet Westdeutsche Landesbank Girozentrale och Land Nordrhein-Westfalen mot kommissionen, punkt 280). Domstolen har sålunda redan fastställt att kommissionen inte var tvungen att ta ställning till de omständigheter som uppenbarligen är irrelevanta, som saknar betydelse eller som uppenbart saknar direkt samband med saken (domen i det ovan i punkt 140 nämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 64).

144 Vad vidare gäller frågan om hur en stödåtgärd ska kvalificeras, innebär motiveringsskyldigheten att det krävs att kommissionen anger skälen till varför den anser att den ifrågavarande åtgärden omfattas av tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG (domen i det ovan i punkt 141 nämnda målet Westdeutsche Landesbank Girozentrale och Land Nordrhein-Westfalen mot kommissionen, punkt 281).

145 Angående huruvida konkurrensen på den gemensamma marknaden har snedvridits, erinrar tribunalen om att enligt fast rättspraxis gäller att även om det står klart att kommissionen är skyldig att i skälen till sitt beslut åtminstone ange de omständigheter mot bakgrund av vilka ett stöd har beviljats, när dessa gör det möjligt att visa att stödet kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrida eller hota att

snedvrida konkurrensen, är kommissionen inte skyldig att genomföra en ekonomisk analys av den faktiska situationen på de relevanta marknaderna, av de stödmottagande företagens marknadsandel, av konkurrerande företags ställning och av handeln med tjänsterna i fråga mellan medlemsstaterna. Kommissionen är, vid fall där stöd olagligen beviljats, inte skyldig att påvisa stödets faktiska inverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. En sådan skyldighet skulle nämligen leda till att de medlemsstater som betalar ut olagliga stöd gynnas i förhållande till dem som anmäler sina stödåtgärder (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 29 september 2000 i mål T-55/99, CETM mot kommissionen, REG 2000, s. II-3207, punkterna 100, 102 och 103, av den 11 juli 2002 i mål T-152/99, HAMSA mot kommissionen, REG 2002, s. II-3049, punkt 225, och av den 8 juli 2004 i mål T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen, REG 2004, s. II-2717, punkt 215).

146 I synnerhet är det tillräckligt att kommissionen styrker att stödet kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrider, eller hotar att snedvrida konkurrensen, utan att det för den skull är nödvändigt att avgränsa den relevanta marknaden (se förstainstansrättens dom av den 6 september 2006 i de förenade målen T-304/04 och T-316/04, Italien och Wam mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 64, och av den 11 februari 2009 i mål T-25/07, Iride och Iride Energia mot kommissionen, REG 2009, s. I-245, punkt 109 och där angiven rättspraxis).

147 Det är mot bakgrund av denna rättspraxis som tribunalen kommer att pröva huruvida kommissionen i förevarande fall har gett en tillräcklig motivering till det angripna beslutet.

148 Vad för det första gäller argumentet att det angripna beslutet var otillräckligt motiverat vad gällde att visa att det förelåg en snedvridning eller risk för snedvridning av konkurrensen, påpekar tribunalen att kommissionen, i skälen 102–114 i det angripna beslutet, går igenom vilka verkningar åtgärden i fråga har på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

149 Vad gäller vilken verkan åtgärden i fråga hade på konkurrensen kan det konstateras att kommissionen i skälen 102–111 i det angripna beslutet undersökt vilka verkningar åtgärden hade på konkurrensen vad gäller programföretagen. Kommissionen har därvid, i skäl 105 i det angripna beslutet, angett att den vidhöll den ståndpunkt den intagit i beslutet att inleda den formella granskningen, det vill säga att den fördel som markbundna programföretag och operatörerna av markbundna nät erhållit har uppstått på bekostnad av programföretag som använder andra plattformar.

150 Kommissionen har till stöd för sin ståndpunkt i denna fråga, och för att därmed i enlighet med artikel 87.1 EG fastställa att åtgärden i fråga hotar att snedvrida konkurrensen genom att vissa beviljats en selektiv fördel, i skäl 106 i det angripna beslutet, angett att det föreligger en viss mån av utbytbarhet mellan utbudet av marksänd betal-tv och utbudet av betal-tv som sänds via satellit. Kommissionen har under dessa förhållanden funnit att när ”den markbundna digitala plattformen framgångsrikt har lanserats och etablerat betal-tv-tjänster på marknaden – även tack vare dekoderbidragen – kommer den att kunna konkurrera med analoga tjänster som tillhandahålls på alternativa plattformar”.

151 För övrigt konstaterar tribunalen att kommissionen, i skäl 107 i det angripna beslutet, har vinnlagt sig om att motivera sin slutsats genom att hänvisa till den utveckling som kunnat ses i andra medlemsstater.

152 Kommissionen har vidare, i skäl 109 i det angripna beslutet, påpekat att den italienska konkurrensmyndigheten (Autorità garante della concorrenza e del mercato) för sin del ansett att programföretag som använder olika plattformar kan ses som potentiella konkurrenter på den italienska betal-tv-marknaden.

153 Kommissionen har vidare, i skäl 111 i det angripna beslutet, dels åberopat en studie som indirekt bekräftade att tillgång till betal-tv-marknaden till ett lägre pris snedvrider konkurrensen, dels angett att de uppgifter som tillhandahållits av Sky Italia tenderar att stödja uppfattningen att det föreligger en viss konkurrens på betal-tv-marknaden.

154 Tribunalen noterar vidare att kommissionen, i skäl 108 i det angripna beslutet, särskilt har påpekat att åtgärden i fråga beviljades vid en kritisk tidpunkt när många tittare som såg på analog markbunden tv var tvungna att ta ställning till övergången till digital-tv och kunde välja mellan att investera i en mottagare för markbundna sändningar eller en mottagare för satellitsändningar.

155 Av det anförda följer att kommissionen inte har åsidosatt sin motiveringsskyldighet vad gäller vilken verkan åtgärden i fråga hade på konkurrensen.

156 Vad för det andra gäller vilka verkningar åtgärden i fråga har på handeln mellan medlemsstaterna, framgår det av skälen 113 och 114 i det angripna beslutet att kommissionen har ansett att marknaderna för sändningstjänster och nättjänster är öppna för internationell konkurrens och att när vissa nätoperatörer eller programföretag selektivt främjas snedvrids konkurrensen till nackdel för ekonomiska aktörer vilka skulle kunna komma från andra medlemsstater. Kommissionen fann således att åtgärden i fråga påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

157 Mot bakgrund av den rättspraxis som nämnts i punkterna 145 och 146 ovan, finner tribunalen att kommissionen i det angripna beslutet har lämnat en tillräcklig motivering vad gäller frågan huruvida åtgärden i fråga kan påverka handeln mellan medlemsstaterna.

158 För det fall sökanden avsett att mer allmänt påstå att kommissionen åsidosatt artikel 253 EG, genom att i det angripna beslutet kvalificera åtgärden i fråga som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG, påpekar tribunalen att kommissionen i detta beslut har bedömt huruvida alla de villkor som föreskrivs i denna bestämmelse är uppfyllda. Kommissionen har nämligen, i skäl 80 i det angripna beslutet, prövat huruvida åtgärden i fråga getts med hjälp av statliga medel. För det andra har kommissionen, i skälen 81–101 i det angripna beslutet, prövat huruvida åtgärden i fråga medförde en selektiv fördel för stödmottagarna. För det tredje har kommissionen, i skälen 102–112 i det angripna beslutet, bedömt huruvida åtgärden i fråga snedvrider, eller riskerar att snedvrida, konkurrensen. För det fjärde har kommissionen, i skälen 113 och 114 i det angripna beslutet, bedömt huruvida åtgärden i fråga skulle kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna.

159 Sökanden har för det andra kritiserat kommissionen för att den i det angripna beslutet inte har preciserat huruvida skälet till att den funnit att åtgärden var oförenlig med den gemensamma marknaden berodde på att teknikneutraliteten inte hade iakttagits eller på den påstådda tillgången till betal-tv-marknaden till låg kostnad. Tribunalen erinrar i detta sammanhang om att, såsom den redan funnit i punkt 109 ovan, det uttryckligen framgår av det angripna beslutet, särskilt skälen 104, 135 och 140, att skälet till att åtgärden i fråga är oförenlig med den gemensamma marknaden hänger tätt samman med åsidosättandet av principen om teknikneutralitet och att kommissionen i sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet uttryckt tvivel angående huruvida det var berättigat att åtgärden i fråga åsidosatte principen om teknikneutralitet. Således kan sökanden inte heller vinna framgång med detta argument.

160 Vad för det tredje gäller situationen för dekodertillverkarna har kommissionen lämnat en tillräcklig motivering i det angripna beslutet. Vad gäller förekomsten av ett statligt stöd har kommissionen, i skälen 120–123 i det angripna beslutet, efter att ha erinrat om de tvivel den haft i samband med att det formella granskningsförfarandet inleddes, konstaterat att det inte var möjligt att helt utesluta att det föreligger en snedvridning av konkurrensen på dekodertillverkarnivå. Kommissionen har emellertid tillagt att vad gäller dekodertillverkarna var åtgärden under alla omständigheter

förenlig med den gemensamma marknaden. Kommissionen har i detta hänseende i skäl 168 gjort gällande att åtgärden i fråga ska anses vara nödvändig och proportionell för att uppnå ett mål av gemensamt intresse, eftersom alla dekodertillverkare, inklusive tillverkare i andra medlemsstater, kan dra nytta av åtgärden.

161 Följaktligen ska kommissionen i det angripna beslutet anses ha tillräckligt motiverat sin bedömning att åtgärden i fråga dels omfattas av tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG, dels är oförenlig med EG-fördraget.

162 Av det anförda följer att det angripna beslutet uppfyller kraven i artikel 253 EG. Därmed kan talan inte vinna bifall på den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 14 i förordning nr 659/1999 liksom av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen

Parternas argument

163 Sökanden har anfört att det angripna beslutet strider mot artikel 14 i förordning nr 659/1999, eftersom det i denna artikel anges att kommissionen inte ska återkräva stödet, om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten.

164 Genom det angripna beslutet åsidosätts för det första principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom exceptionella omständigheter har fått sökanden att tro att åtgärden i fråga inte utgjorde ett statligt stöd.

165 Sökanden har i detta hänseende gjort gällande för det första att sökanden hade grundad anledning att tro att åtgärden i fråga låg i linje med den politik för att främja digital-tv som kommissionen fört. Anledningen till detta var att kommissionen, i punkt 3.4.2 i sitt meddelande KOM(2004) 541 slutlig, av den 30 juli 2004, om interoperabilitet för digitala interaktiva televisionstjänster (nedan kallat ”meddelandet”), angett att direkta bidrag till konsumenterna utgjorde ett sätt på vilket medlemsstaterna kunde främja inköpet av dekodrar vilka möjliggör interaktivitet och interoperabilitet, och detta desto mera eftersom det i detta meddelande fanns en uttrycklig hänvisning till de italienska bidragen.

166 För det andra, med tanke på att begreppet indirekta stödmottagare av ett statligt stöd ännu inte tillräckligt har klarlagts genom rättspraxis, kan det inte rimligen förväntas att en omdömesgill aktör ska inse att ett stöd till konsumenter gör att aktören själv inte endast blir en indirekt stödmottagare av detta stöd utan också den ende mottagaren, med uteslutande av alla andra potentiella indirekta stödmottagare. Sökanden har i detta hänseende anfört att alla andra potentiella stödmottagare borde ha ansetts vara indirekta stödmottagare, med allt vad detta innebär vad gäller återkravet.

167 För det andra åsidosätts genom det angripna beslutet även rättssäkerhetsprincipen, på grund av att den beräkningsmetod som anges i skälen 191–205 i det angripna beslutet, som syftar till att beräkna det belopp som ska återkrävas, varken är ändamålsenlig, transparent eller tillräcklig. Det är för det första svårt, eller till och med omöjligt, att bestämma det exakta värdet på en av de parametrar som ska användas i denna metod, nämligen antalet ytterligare tv-tittare som betal-tv har fått enbart

genom antagandet av åtgärden i fråga. Kommissionen har i detta hänseende inte lyckats visa att kunderna har köpt de subventionerade dekodrarna för att få tillgång till betal-tv-tjänster. För det andra är det ytterst svårt att uppskatta stödets storlek liksom räntan på detta stöd. Kommissionen borde i detta hänseende åtminstone ha undersökt den föreslagna metoden och kanske gjort jämförelser med andra möjliga metoder, inte minst eftersom ingen av parterna i förfarandet kunnat på det ena eller andra sättet uppskatta storleken på det påstådda stödet.

168 Kommissionen anser, med stöd av Sky Italia, att sökandens argument angående metoden för beräkningen av stödet snarare hör till verkställigheten av det angripna beslutet än till dess laglighet. Följaktligen ska talan avvisas i den del den avser dessa argument. Dessutom iakttas i det angripna beslutet såväl principen om skydd för berättigade förväntningar som rättssäkerhetsprincipen, som är allmänna principer i gemenskapsrätten. Kommissionen var därmed, enligt artikel 14 i förordning nr 659/1999, skyldig att besluta om återkrav av stödet i fråga.

Tribunalens bedömning

169 Upphävande av ett olagligt stöd genom återkrav är en logisk följd av att stödet har fastslagits vara rättsstridigt. Syftet med statens skyldighet att avskaffa ett stöd som kommissionen anser vara oförenligt med den gemensamma marknaden är nämligen att återställa den tidigare situationen (se förstainstansrättens dom av den 5 augusti 2003 i de förenade målen T-116/01 och T-118/01, P & O European Ferries (Vizcaya) och Diputación Foral de Vizcaya mot kommissionen, REG 2003, s. II-2957, punkt 223

och där angiven rättspraxis), vilket innebär att mottagaren förlorar den fördel som han faktiskt har erhållit i förhållande till sina konkurrenter (se domstolens dom av den 7 mars 2002 i mål C-310/99, Italien mot kommissionen, REG 2002, s. I-2289, punkt 99, och av den 29 april 2004 i mål C-277/00, Tyskland mot kommissionen, REG 2004, s. I-3925, punkt 75 och där angiven rättspraxis).

170 Enligt artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 ska kommissionen, vid negativa beslut i fall av olagliga stöd, besluta att medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren. Emellertid framgår det av samma bestämmelse att kommissionen inte ska återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten.

171 Sökanden har i förevarande mål gjort gällande att återkravet av stödet skulle strida mot dels principen om skydd för berättigade förväntningar, dels rättssäkerhetsprincipen.

172 Vad för det första gäller det påstådda åsidosättandet av principen om skydd för berättigade förväntningar, erinrar tribunalen om att rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar, vilken utgör en av gemenskapens grundläggande principer, enligt fast rättspraxis tillkommer varje enskild som befinner sig i en situation av vilken det framgår att administrationen, genom att ge tydliga försäkringar, har väckt grundade förhoppningar hos denne. Oavsett i vilken form de har lämnats, utgör tydliga, ovillkorliga och samstämmiga uppgifter från en behörig och tillförlitlig källa en sådan försäkran (förstainstansrättens dom av den 21 juli 1998 i de förenade målen T-66/96 och T-221/97, Mellett mot domstolen, REGP 1998, s. I-A-449 och s. II-1305, punkterna 104 och 107). Däremot kan ingen med framgång göra gällande att denna princip har åsidosatts, om administrationen inte har gett någon tydlig försäkran (förstainstansrättens dom av den 18 januari 2000 i mål T-290/97, Mehibas Dordtselaan mot kommissionen, REG 2000, s. II-15, punkt 59, och av den 19 mars 2003 i mål T-273/01, Innova Privat-Akademie mot kommissionen, REG 2003, s. II-1093, punkt 26).

173 Enligt fast rättspraxis kan de företag som mottar stöd, med hänsyn till att den kontroll av statliga stöd som kommissionen utövar med stöd av artikel 88 EG är av tvingande karaktär, i princip inte ha berättigade förväntningar på att stödet är rättsenligt, såvida det inte har beviljats i enlighet med förfarandet i nämnda artikel. En omdömesgill ekonomisk aktör ska nämligen i normala fall kunna avgöra om detta förfarande har följts även om den berörda medlemsstaten bär ett sådant ansvar för att beslutet att bevilja stöd är olagligt att en återkallelse av detta synes strida mot god tro (se förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 i de förenade målen T-239/04 och T-323/04, Italien och Brandt Italia mot kommissionen, REG 2007, s. II-3265, punkt 154 och där angiven rättspraxis).

174 Sökanden har emellertid hävdat att det i förevarande fall funnits två exceptionella omständigheter som ingivit sökanden en berättigad förväntan på att åtgärden i fråga följde reglerna.

175 Sökanden har för det första åberopat punkt 3.4.2 i meddelandet, i vilket det uttryckligen hänvisas till åtgärden i fråga och anges att medlemsstaterna kan bevilja stöd till konsumtion.

176 Tvärtemot vad sökanden har gjort gällande, utgör omnämnandet i punkt 3.4.2 i meddelandet inte en försäkran från kommissionen vad gäller huruvida åtgärden i fråga var rättsenlig. Tvärtom, med beaktande av att kommissionen i nämnda punkt uttryckligen har angett att ”sådana konsumentsubventioner måste vara teknikneutrala … [och] de måste … anmälas till kommissionen i enlighet med reglerna för statligt stöd och vara förenliga med dessa” har meddelandet inte kunnat väcka grundade förhoppningar hos en omdömesgill aktör vad gäller huruvida åtgärden i fråga var förenlig med de regler som gäller statligt stöd. En omdömesgill ekonomisk aktör borde nämligen ha insett inte bara att åtgärden i fråga inte var teknikneutral, utan också att den inte hade meddelats kommissionen, och att den inte hade godkänts.

177 För det andra kan sökanden ej heller vinna framgång med sitt argument att också stödets indirekta form utgjorde en exceptionell omständighet som kunnat väcka berättigade förväntningar. Sökanden borde nämligen, som omdömesgill ekonomisk aktör ha insett att stödets indirekta karaktär inte kunde ha någon inverkan på återkravet av detsamma. Det bör i detta sammanhang särskilt understrykas att, tvärtemot vad sökanden har påstått, stöd till konsumenter är en väl etablerad stödform, vilket framgår av artikel 87.2 a i EG-fördraget, vilka såsom alla andra former av stöd måste meddelas kommissionen och bli godkända och vars potentiella stödmottagare är indirekta.

178 Sökanden kan således inte vinna framgång med argumentet att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

179 Vad för det andra gäller det påstådda åsidosättandet av rättssäkerhetsprincipen, konstaterar tribunalen att denna princip kräver att rättsregler ska vara klara och precisa och att principen syftar till att säkerställa förutsebarheten rörande de situationer och rättsförhållanden som omfattas av gemenskapsrätten (dom av den 15 september 2005 i mål C-199/03, Irland mot kommissionen, REG 2005, s. I-8027, punkt 69).

180 Sökanden har hävdat att denna princip har åsidosatts, eftersom det dels är svårt, eller till och med omöjligt, att bestämma det exakta värdet för en av de parametrar som ingår i den beräkningsmetod som anges i det angripna beslutet, nämligen antalet ytterligare tv-tittare som betal-tv har fått genom åtgärden i fråga, dels är mycket svårt att uppskatta stödet och räntebeloppen.

181 Tribunalen erinrar dock om att enligt fast rättspraxis föreskrivs det inte i någon gemenskapsrättslig bestämmelse att kommissionen ska fastställa det exakta stödbelopp som ska återbetalas när den förordnar att ett stöd som har förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden ska återbetalas. Det är tillräckligt att kommissionens beslut innehåller uppgifter som gör det möjligt för beslutets adressat att själv utan alltför stora svårigheter fastställa detta belopp (domstolens dom av den 12 maj 2005 i mål C-415/03, kommissionen mot Grekland, REG 2005, s. I-3875, punkt 39, av den

18 oktober 2007 i mål C-441/06, kommissionen mot Frankrike, REG 2007, s. I-8887, punkt 29, och av den 14 februari 2008 i mål C-419/06, kommissionen mot Grekland, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 44).

182 Vidare ska enligt fast rättspraxis, i avsaknad av gemenskapsbestämmelser på området, stöd som förklarats oförenligt med den gemensamma marknaden återkrävas enligt de förfaranden som föreskrivs i nationell rätt. Det är endast den nationella domstolen som är behörig, om det råder oenighet om återkrävandet (se förstainstansrättens dom av den 31 maj 2006 i mål T-354/99, Kuwait Petroleum (Nederland) mot kommissionen, REG 2006, s. II-1475, punkt 68 och där angiven rättspraxis).

183 Det ska slutligen tilläggas att en medlemsstats skyldighet att beräkna det exakta stödbelopp som ska återbetalas omfattas av den mer vidsträckta skyldigheten till lojalt samarbete som ömsesidigt åligger kommissionen och medlemsstaterna, i fråga om genomförandet av fördragets bestämmelser om statligt stöd (domen i det ovan i punkt 69 nämnda målet Nederländerna mot kommissionen, punkt 91).

184 Det framgår av den rättspraxis som nämnts i punkterna 181–183 ovan att det ankommer på den nationella domstolen, om frågan har anhängiggjorts där, att ta ställning till storleken på det stöd som kommissionen har bestämt ska återbetalas, i förekommande fall efter att ha ställt en tolkningsfråga till EU-domstolen.

185 Sökanden kan således inte vinna framgång med argumentet att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts.

186 Av slutsatserna i punkterna 178 och 185 följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden.

187 Eftersom sökanden sammanfattningsvis inte kan vinna framgång med någon av de grunder som åberopats som stöd för talan ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

188 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen och Sky Italia har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökanden har tappat målet och ska därför ersätta rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Mediaset SpA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader Europeiska kommissionen och Sky Italia Srl har haft.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 juni 2010.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten ..... II - 2349

Förfarandet och parternas yrkanden ..... II - 2354

Upptagande till sakprövning av bilaga A.8 i ansökan ..... II - 2355

Parternas argument ..... II - 2355

Tribunalens bedömning ..... II - 2356

Upptagande till sakprövning av bilagor till ansökan som inte är översatta till rättegångsspråket ..... II - 2358

Parternas argument ..... II - 2358

Tribunalens bedömning ..... II - 2359

Grunder ..... II - 2361

Huruvida grunden att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde tillämpningsområdet för artikel 4.1 i 2004 års finanslag ska tas upp till sakprövning ..... II - 2362

Parternas argument ..... II - 2362

Tribunalens bedömning ..... II - 2363

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 87.1 EG ..... II - 2364

Den första grundens andra del: Avsaknad av ekonomisk fördel ..... II - 2364

— Parternas argument ..... II - 2364

— Tribunalens bedömning ..... II - 2366

Den första grundens första del: Begreppet indirekt stödmottagare ..... II - 2370

— Parternas argument ..... II - 2370

— Tribunalens bedömning ..... II - 2372

Den första grundens tredje del: Den selektiva karaktär som kännetecknar åtgärden i fråga ..... II - 2373

— Parternas argument ..... II - 2373

— Tribunalens bedömning ..... II - 2374

Den första grundens fjärde del: Konkurrensen har inte snedvridits ..... II - 2375

— Parternas argument ..... II - 2375

— Tribunalens bedömning ..... II - 2379

Den andra grunden: Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning och gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig rättstillämpning när den i enlighet med artikel 87.3 c EG bedömt huruvida åtgärden i fråga var förenlig med den gemensamma marknaden .. II - 2383

Angående huruvida de argument som framförs i punkterna 93–96 i ansökan kan tas upp till sakprövning ..... II - 2383

— Parternas argument ..... II - 2383

— Tribunalens bedömning ..... II - 2384

Den andra grundens första del: Kommissionen har dragit den oriktiga slutsatsen att åtgärden i fråga inte avhjälper ett marknadsmisslyckande ..... II - 2385

— Parternas argument ..... II - 2385

— Tribunalens bedömning ..... II - 2387

Den andra grundens andra del: Kommissionens slutsats att åtgärden i fråga inte var nödvändig eller proportionell i förhållande till målet att avhjälpa marknadsmisslyckandena ..... II - 2389

— Parternas argument ..... II - 2389

— Tribunalens bedömning ..... II - 2390

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 253 EG ..... II - 2391

Parternas argument ..... II - 2391

Tribunalens bedömning ..... II - 2392

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 14 i förordning nr 659/1999 liksom av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen ..... II - 2398

Parternas argument ..... II - 2398

Tribunalens bedömning ..... II - 2400

Rättegångskostnader ..... II - 2405